

ಚಿಕಾಗೋ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಮತಾಂಧತೆ ಮತ್ತು ಸೌಹಾರ್ದತೆ ಕುರಿತು ನೀಡಿದ ಭಾವನೆಗಳು

ಸ್ವಾಮಿ ಕರುಣಾಕರಾನಂದ

ಮತಾಂಧತೆಯ ಅಪಾಯ ಹಾಗೂ ಸೌಹಾರ್ದತೆ, ಸಹ ಬಾಳ್ವೆಯ ಅಗತ್ಯ — ಇವುಗಳನ್ನು ಚಿಕಾಗೋ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದರು ಸ್ವಾಮೀಜಿ. ಈ ಕುರಿತು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿರುವ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಹಾಗೂ ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೇಲೂರು ಮಠದಲ್ಲಿರುವ ಬೃಹ್ಮಚಾರಿ ಪ್ರಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಉತ್ತಮ ವಾಗ್ಮಿ ಹಾಗೂ ಬರಹಗಾರರಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ಅನೇಕ ಬರಹಗಳು ಈಗಾಗಲೇ 'ವಿವೇಕಪ್ರಭ'ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ.

ವಿಶ್ವದ ಇನ್ನಿತರ ಕ್ಷುದ್ರ ಧರ್ಮಗಳ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಒಂದೇ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮವನ್ನು ತುಲನೆ ಮಾಡುವುದೇ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅವಮಾನವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ, ನಂತರ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ಮೇಲುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸಾರುವುದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಒಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವೇದಿಕೆಯೆಂಬ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಆಯೋಜಕರಿಂದ ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿಯಿತ್ತರು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನೂ, ಮತಾಂಧತೆಯನ್ನೂ ಖಂಡಿಸಿ, ಸಕಲ ಧರ್ಮಗಳ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಾಣಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಚಿಕಾಗೋದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನ 'ವರ್ಲ್ಡ್ ಕೊಲಂಬಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೊಸಿಷನ್'ನ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಮಿಸ್ಟರ್ ಮರ್ರಿನ್ ಮೇರಿ ಸ್ಕೆಲ್ ಹೇಳುವಂತೆ: “ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಮುಖ್ಯ ಭೇದಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವಲ್ಲಿ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹುಡುಕುವುದು ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಒಂದು ದುರ್ಭೇದ್ಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಸುವುದು.” ಮೊದಮೊದಲು ಈ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮಗುರುಗಳಿಂದ ಬಹಳ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಅದು ಹೇಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮವನ್ನು

೧೮೯೩ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೧ರಂದು ನೀಡಿದ ಸ್ವಾಗತಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಹನೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. “ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಹನೆಯನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳೂ ಸ್ವೀಕಾರಯೋಗ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು ನಾನು ಎಂಬ ಹೆಮ್ಮೆ ನನ್ನದು. ಪರಧರ್ಮ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ

ಯುಂಟು; ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳೂ ಸತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ. (ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ, ೧.೩, ೪ನೆಯ ಮುದ್ರಣ). ಪರಧರ್ಮವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತ್ರ ವಲ್ಲ, ಅದೂ ಸತ್ಯವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು — ಇದು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಉಪನ್ಯಾಸದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ! ಪರಧರ್ಮ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನ ಧಾರ್ಮಿಕರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ 'ನಮ್ಮದು ನಮಗೆ; ಅವರದ್ದು ಅವರಿಗೆ', 'ನಮ್ಮದು ಸರಿ; ಅವರದ್ದು ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ. ನಮಗೆ ಬೇಡ', 'ನಮ್ಮದೇ ಸರಿ; ಅವರದ್ದು ತಪ್ಪು. ಪಾಪ! ಏನೇನೋ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಸಾಲದು. ನಮಗೇಕೆ ಬಿಡಿ. ಅವರೇನು ಬೇಕಾದರೂ ಆಚರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು', 'ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ ಸರಿಯಲ್ಲ; ಆದರೂ ನಾನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ' ಇಂತಹ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಸರಣಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಣ್ಣ ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ, ಉದ್ಭಟಿತನ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು? ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಸಂಕುಚಿತ ಪಂಥಭಾವನೆ, ಸ್ವಮತಾಭಿಮಾನ, ಅದರ ಭೀಕರ ಸಂತಾನವಾದ ಮತಾಂಧತೆ ಇವು ಈ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಬಹುಕಾಲ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇವು ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ತುಂಬಿವೆ, ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನರರಕ್ತದಿಂದ ತೋಯಿಸಿವೆ, ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿವೆ, ರಾಷ್ಟ್ರರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನೇ ನಿರಾಶೆಯ ಕೂಪಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿವೆ" (ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ, ೧.೬, ೪ನೆಯ ಮುದ್ರಣ). ಪಂಥಭಾವನೆಯೆಂದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪಂಥಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು (ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಡಿಕ್ಷನರಿ). ಪಂಥದ ಒಳಿತು-ಕೆಡಕುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡದೆ ಕುರುಡಾಗಿ ಪಂಥದ ತತ್ವವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರ ಮುಖಂಡರ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಂತ ಆಲೋಚನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಅನುಯಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವತಃ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡನೋ, ಆಗ ಸುಲಭವಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದರಂತೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಯಂತ್ರವಾಗುತ್ತಾನೆ, ಸಮಾಜದ ಶಾಂತಿಗೆ ಭಂಗ ತರುವ ಸುಪ್ತ ಆಯುಧವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಮತಾಭಿಮಾನವೆಂದರೆ ತಮಗಿಂತಲೂ ಭಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರ ಕುರಿತು ಅಸಹನೆ (ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಡಿಕ್ಷನರಿ). ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು ತಮ್ಮ ಪಂಥದ ತತ್ವಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಅದಷ್ಟು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವರೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ಮರೆತು ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು, ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳರು. ತಮಗಿಂತಲೂ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುವವರು, ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಆಚರಿಸುವವರು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರಬಾರದೆಂದೇ ಇಂತಹವರ ಆಶಯ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮಂತೆಯೇ ಆಚರಿಸಿದರೆ, ತಮ್ಮಂತೆಯೇ ಆಲೋಚಿಸಿ

ದರೆ ಇಂತಹವರಿಗೆ ಸಂತೋಷ. ಹೀಗಾಗಿ ಇಂತಹವರು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುವವರು, ಆಚರಿಸುವವರು ತಮ್ಮ ಮತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಅವರ ಮನವೊಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಪರರ ತತ್ವಗಳು ತಮ್ಮ ತತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಸ್ವಮತಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ದೋಷವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ.

ಇಂತಹ ಸ್ವಮತಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಲು ಸ್ವಾಮೀಜಿ 'ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಒಮ್ಮತವಿಲ್ಲ?' ಎನ್ನುವ ಚಿಕಾಗೋ ಉಪನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಪ್ಪೆಗಳ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಪ್ಪೆ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಪ್ಪೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬಾವಿಗೆ ಬಂದು ಬಿತ್ತು. ಬಾವಿಯ ಕಪ್ಪೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿತು: 'ನೀನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ?' 'ಸಮುದ್ರದಿಂದ' ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿತು ಸಮುದ್ರ ಕಪ್ಪೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬಾವಿಯ ಕಪ್ಪೆ ಕೇಳಿತು, 'ಸಮುದ್ರ? ಅದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು? ಅದು ನನ್ನ ಬಾವಿಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದೆ?' ಎನ್ನುತ್ತ ತಮ್ಮ ಬಾವಿಯ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ನೆಗೆದು ತೋರಿಸಿತು. ಸಮುದ್ರ ಕಪ್ಪೆ ಹೇಳಿತು, 'ಸ್ನೇಹಿತ! ಎಲ್ಲಾದರೂ ಬಾವಿಯನ್ನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುವುದುಂಟೆ?' ಬಾವಿಯ ಕಪ್ಪೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಾವಿಯ ಒಂದು ಬದಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಗೆ ನೆಗೆಯುತ್ತ ಕೇಳಿತು, 'ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದೋ?' ಸಮುದ್ರ ಕಪ್ಪೆ ನಕ್ಕು, 'ಬಾವಿಗೂ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ಯಾವ ಹೋಲಿಕೆ?' ಎಂದಿತು. ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಬಾವಿಯ ಕಪ್ಪೆ ಕೋಪದಿಂದ, 'ನನ್ನ ಬಾವಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ಯಾವುದೂ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವನೊಬ್ಬ ಸುಳ್ಳುಗಾರ, ಇವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ನೂಕಿ.' ಈ ಕತೆಯನ್ನು ಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡುತ್ತ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಕಷ್ಟ ಇದೇ. ನಾನೊಬ್ಬ ಹಿಂದು. ನಾನು ನನ್ನ ಸಣ್ಣ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಜಗತ್ತೆಲ್ಲ ಈ ನನ್ನ ಬಾವಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಪುಟ್ಟ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವರು. ಮಹಮ್ಮದೀಯರು ತಮ್ಮ ಪುಟ್ಟ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವರು." (ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ, ೧.೭, ೪ನೆಯ ಮುದ್ರಣ)

ಕಪ್ಪೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಬಾವಿಗಿಂತಲೂ ಸಮುದ್ರವೆಂಬುದು ದೊಡ್ಡದೋ ಸಣ್ಣದೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದೆಯೇ ತಾನು ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಾವಿಯೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂಬ ವಿಚಾರಹೀನವಾದ ಸ್ವಮತಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಕಪ್ಪೆ ಹೊಂದಿತ್ತೋ, ಹಾಗೇ ಒಂದು ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳೂ ಇನ್ನೊಂದು ಧರ್ಮದ ತತ್ವವನ್ನು, ಆಚರಣೆಗಳ ಔಚಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸದೇ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವೇ

ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂಬ ಧೋರಣೆ ಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು 'ಎಲ್ಲ' ಧರ್ಮಗಳಿಗಿಂತ 'ಶ್ರೇಷ್ಠ'ವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಬಳಿ ಯಾವ ಆಧಾರವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಸ್ವಮತಾಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಅಗತ್ಯವೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ! ಇದೇ ಸ್ವಮತಾಭಿಮಾನಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೋಷ. ಇಂತಹವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಭಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಲೂ ತಯಾರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನವನಿಗೆ ಸ್ವಮತಾಭಿಮಾನವು ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿ. ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮೂಢನಂಬಿಕೆ ಯುಳ್ಳವನು ಸ್ವಮತಾಭಿಮಾನಿಗಿಂತ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿದರೆ ಆತ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಲ್ಲ. ಸ್ವಮತಾಭಿಮಾನಿ ಹಾಗಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಗಳ ಬೆಳಕಿನಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.

ಮತಾಂಧತೆಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದ fanaticism, ಫ್ರೆಂಚ್ ಪದವಾದ fanaticus ನಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಉತ್ಸಾಹಭರಿತ ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥ. ಟೋನು ಲೆತ್ನಾರ್ ಎಂಬ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಮತಾಂಧತೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ: ಮತಾಂಧತೆಯೆಂದರೆ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಅತಿಯಾಗಿ, ಭಾವೋದ್ರೇಕದಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದು, ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದು ಅಥವಾ ಅನುಸರಿಸುವುದು. ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನೋ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷವನ್ನೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೇ ಭಾವಧಾರೆಯನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬೆಂಬಲಿಸುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಕುಚಿತ ಪಂಥಭಾವನೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಮತಾಭಿಮಾನವೆರಡೂ ಬೆರೆತಿರುತ್ತವೆ. ಪರರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮತಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಉತ್ಸಾಹ ಈ ಮತಾಂಧರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಮತದ ಹಿಂಬಾಲಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ಇವರು ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ತಾವು ಅಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹಭರಿತರಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸಿ, ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಧರ್ಮವೋ, ಪಕ್ಷವೋ, ಭಾವಧಾರೆಯೋ ತಮ್ಮ ಅಭ್ಯುದಯ ನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇವರು ತಾವು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಧರ್ಮದ, ಪಕ್ಷದ ಅಥವಾ ಯಾವುದೋ ಭಾವಧಾರೆಯ ಸಮರ್ಥನೆಯ ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾರೆ, ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ 'ಅಂಧ'ರಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಧರ್ಮನಮ್ಮ ಆತ್ಮವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಸಾಧನ ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ಅದನ್ನೇ ಗುರಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಶಾಂತ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಗಾದರೆ, ಇಂತಹ ಸಂಕುಚಿತ ಪಂಥಭಾವನೆ, ಸ್ವಮತಾಭಿಮಾನ ಹಾಗೂ ಮತಾಂಧತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಧಾರ್ಮಿಕ ಅನು

ಯಾಯಿಗಳು ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಬೆರೆಯಬೇಕು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಬೇಕು, ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿರುವ ಪರರ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದಂತೆ ಬೇರೊಬ್ಬರ ಧರ್ಮವೂ ಸತ್ಯವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳು ಒಂದೇ ಪರಮಾತ್ಮನೆಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಹಲವು ಮಾರ್ಗಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತ ನುಡಿಯುತ್ತಾರೆ : “ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರೆ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ; ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ವಿವಿಧ ಪಥಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನೇ ಸೇರಲು ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂಬ ಗೀತೆಯ ಅದ್ಭುತ ತತ್ವದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯೊಂದೇ ಸಾಕು.” (ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ, ೧.೬, ೪ನೆಯ ಮುದ್ರಣ) ಹಾಗೆಯೇ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಆದರೆ ಅವರ ಕಾಲ ಮುಗಿದಿದೆ. ಇಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಶುಭಾರಂಭವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಮೊಳಗಿದ ಘಂಟಾನಾದ ಎಲ್ಲ ಮತಾಂಧತೆಯ, ಖಡ್ಗ ಇಲ್ಲವೆ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಿದ ಮತೀಯ ಹಿಂಸೆಗಳ, ಒಂದೇ ಗುರಿಯೆಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪಥಿಕರಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರುವ ಅನುದಾರವಾದ ಎಲ್ಲ ಮನಸ್ತಾಪಗಳ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಘಂಟಾನಾದವೂ ಆಗಲಿ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಶಯ.” (ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ, ೧.೬, ೪ನೆಯ ಮುದ್ರಣ)

ಹಾಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಐಕ್ಯತೆಯ ಸಮಾನ ಭೂಮಿಕೆಯನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಧರ್ಮ ಪರಿವರ್ತನೆಯಿಂದ, ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಧರ್ಮವನ್ನುಳಿದು ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ? ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅಂಥ ಐಕ್ಯತೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಧರ್ಮದ ವಿಜಯದಿಂದ, ಇತರ ಧರ್ಮಗಳ ನಾಶದಿಂದ ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಭಾವಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ: 'ಸೋದರನೇ, ನಿನ್ನ ಬಯಕೆ ನೆರವೇರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ.' ಕ್ರೈಸ್ತರು ಹಿಂದುಗಳಾಗಲಿ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಬಯಕೆಯೇ? ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ. ಹಿಂದುಗಳು, ಬೌದ್ಧರು ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಲಿ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಬಯಕೆಯೇ? ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ.... ಕ್ರೈಸ್ತ ಹಿಂದು ಅಥವಾ ಬೌದ್ಧನಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುವಾಗಲಿ ಬೌದ್ಧ ಅಥವಾ ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಇತರರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನದೇ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. (ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ,

೧.೨೫, ೪ನೆಯ ಮುದ್ರಣ) ಚಿಕಾಗೋದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ನೀಡಿದ ಉಪನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ಉಳಿವಿಗೆ ಅದರ ಈ ಗುಣವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡವಾದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪಂಗಡವೆಂದು ವೈದಿಕಧರ್ಮದ ತಳಹದಿಯನ್ನೇ ಅಲುಗಾಡಿಸುವಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಭಯಂಕರವಾದ ಭೂಕಂಪವಾ ದಾಗ ಸಾಗರದ ತೀರದಲ್ಲಿನೀರು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಹಿಂದೆ ಸಾಗಿ ಪುನಃ ಸಾವಿರ ಪಾಲು ವೇಗದಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆವರಿಸುವ ಪ್ರಚಂಡ ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ನುಗ್ಗಿಬರುವಂತೆ ಈ ಘನಗರ್ಜನೆ ನಿಂತ ಮೇಲೆ ಮೂಲಧರ್ಮವೆಂಬ ಅಗಾಧವಾದ ದೇಹ ಈ ಪಂಗಡಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೀರಿಕೊಂಡಿತು, ಜೀರ್ಣಿಸಿ ರಕ್ತಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ತನ್ನತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತಂದ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡುದೇ ಇಂದಿಗೂ ಹಚ್ಚಹಸುರಾಗಿ ಅದು ನಿಂತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಂತಿಮ ದಿನದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡುತ್ತ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ಇದು: ಪಾವಿತ್ರ್ಯ, ಪರಿಶುದ್ಧತೆ, ದಾನ, ದಯೆಗಳು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಧರ್ಮದ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿ ಅಲ್ಲ; ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧರ್ಮವೂ

ಅತ್ಯಂತ ಉದಾರಚರಿತವಾದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳು ಇರುವಾಗ ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನ ಧರ್ಮವೊಂದೇ ಉಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು, ಇತರ ಧರ್ಮಗಳು ನಾಶಹೊಂದತಕ್ಕವು ಎಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಮರುಕವಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಷ್ಟೆ — ಯಾರು ಎಷ್ಟೇ ವಿರೋಧಿಸಿದರೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧರ್ಮದ ಧ್ವಜದ ಮೇಲೂ ಬಹುಬೇಗ ಈ ಮಾತುಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ: ‘ಹೋರಾಟ ವಲ್ಲ; ಸೌಹಾರ್ದ’, ‘ವಿನಾಶವಲ್ಲ’, ‘ಸ್ವೀಕಾರ’, ‘ವೈಮನಸ್ಯವಲ್ಲ’, ‘ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ’. (ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಕೃತಿ ಶ್ರೇಣಿ, ೧.೨೬, ೪ನೆಯ ಮುದ್ರಣ) ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮದ ಸಂತರ ಜೀವನವನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಮೂಲ ಭೂತ ಅಂಶಗಳಾದ ದಯೆ, ಪಾವಿತ್ರ್ಯ, ಪರಿಶುದ್ಧತೆ, ದಾನ ಕಂಡುಬರುವುದು ಸತ್ಯ. ಧರ್ಮದ ದಿವ್ಯಗುಣಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನ, ಚರ್ಚು, ಮಸೀದಿಗಳಲ್ಲ. ಯಾವ ಬಾಹ್ಯ ಆಚರಣೆಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಗುಣಗಳು ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿ ವೆಯೋ ಅವನೇ ಧಾರ್ಮಿಕ. ಈ ತಥ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡರೆ ಧರ್ಮದ ಬಾಹ್ಯಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ಯಾರೂ ಅಸಹನೆ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

**EHP KGW DIGITAL CRANE SCALES FROM GERMANY
TO WEIGH MOLTEN METAL & OTHER
METALLURGICAL PROCESS
0 - 200,000 kgs / 0 - 200 tons
For Severe Continuous Industrial use**

EN ISO 9001 : 2008 OIML CE ISO 9001

EHP INDIA

EXCLUSIVE AGENTS IN INDIAN SUBCONTINENT FOR EHP DIGITAL CRANE SCALES

New No. 15, North Street, Sriram Nagar, Alwarpet, Chennai - 600 018, India.

Phone : 044 - 4231 6495, Telefax : 044 - 2432 1495, Mobile : 94442 86264, 9840068234 Email : ehpindia@gmail.com, Website : www.ehp.de